

§ 2.

Følgende Sygdomme skulle altid være Genstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, Dyssenteri, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Børnekopper og Pest samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 er sat i Kraft ved Anordning af Justitsministeriet i Henhold til den nævnte Lovs § 7.

Andre smitsomme Sygdomme, saasom Mæslinger, Skarlagensfeber, Difteritis, Krup og tyfoid Feber, kunne, naar de optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der kunne give særlig Anledning dertil, erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, naar Beslutning herom tages af Oversundhedskommissionen. Dog undtages herfra veneriske Sygdomme, for hvis offentlige Behandling de nuværende Regler forblive gældende, og kroniske smitsomme Hudsygdomme.

I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Epidemilægen, indtil Sagen kan forelægges Oversundhedskommissionen til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Epidemilæge derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saavel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Epidemilægen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i det i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8. Januar 1872 § 4 omhandlede Lokale, saavel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Beskaffenhed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets Beslutning ophører, udstedes herom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Patienter, der lide af Difteritis, Strubehoste (Krup), Skarlagensfeber, tyfoid eller gastrisk Feber eller smitsom Hjerne-Rygmarvsbetændelse, kunne paa Steder, hvor til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse findes i en saadan Nærhed, at det lader sig gøre straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, at indlægge dem paa samme, paa det nævnte Tidspunkt indlægges til vederlagsfri Behandling samme-steds, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 16, sidste Stykke, angivne Maade. Den vederlagsfri Behandling omfatter ogsaa den Tid, i hvilken den paagældende behandles i Sygehuset under fejlagtig Forudsætning om at lide af en af de fornævnte Sygdomme.

§ 3.

Naar et Dødsfald gør det antageligt, at der foreligger et af de i § 2, Stykke 1, omhandlede Sygdomstilfælde eller et Tilfælde af tyfoid eller gastrisk Feber eller af